

200706930/1.

Datum uitspraak: 1 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/34678 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 26 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 september 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 september 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

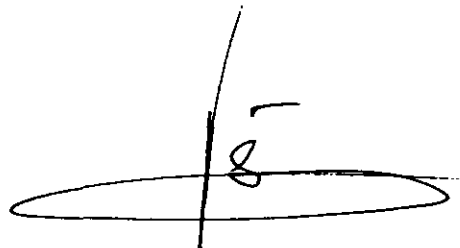
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 november 2007

480.

Verzonden: 1 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer :

Pikeradvocaat : J.J. Fiszeng

Tel: 076-5414131

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, geleet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Turkije
Nationaliteit : Turks

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

- () het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
() verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
() veroordeeld is terzake misdrijf
() ongewensd verklaard is
() niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
(X) zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
() zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
() gebruik maakt/maakte van een vals/vervals document
() zich bedient van een of meerdere aliasen
(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
(X) eerder niet rechmatig in Nederland verbleven heeft
(X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
() overige reden(en):
() wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000.
omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd:

Plaats: Breda

Datum: 4-9-2007

Tijd: 18:19 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

M. Abels,
adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uigereikt.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 07/34678 VRONTN

Uitspraak in het geding tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Turkse nationaliteit,
verblijvende op de Detentieboot Stockholm te Rotterdam,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. J.J. Eizenga, advocaat te Prinsenbeek,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: M. Dalhuisen, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 september 2007 is eiser in vreemdelingenbewaring gesteld.

Eiser heeft daartegen bij brief van 5 september 2007 beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 19 september 2007. Eiser is daarbij in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) dient de rechtbank te beoordelen of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Naar het oordeel van de rechtbank kan het besluit tot oplegging van de maatregel van

Reg.nr.: Awb 07/34678 VRONTN-

2

vreemdelingenbewaring wegens het vermoeden van onttrekking aan uitzetting toetsing in rechte doorstaan. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat eiser - zoals ook in het besluit is aangegeven - zich niet heeft aangemeld bij de korpschef, geen vaste woon-/verblijfplaats heeft, eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen.

2.3 Eisers stelling dat zijn staandehouding door de Nederlandse autoriteiten onrechtmatig was, nu hij op grond van Richtlijn 2004/38/EG (hierna: de Richtlijn) van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG)-nr.-1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PbEG 30 april 2004, L158), gerechtigd was zich naar Nederland te begeven volgt de rechtbank niet.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Richtlijn is deze van toepassing ten aanzien van iedere burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, en diens familieleden, als gedefinieerd in artikel 2, tweede lid, die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

Ingevolge artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn, voor zover thans van belang, heeft de burger van de Unie die voorzien is van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort, alsmede familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten en die voorzien zijn van een geldig paspoort, het recht het grondgebied van een lidstaat te verlaten om zich naar een andere lidstaat te begeven.

Ingevolge artikel 5, eerste lid, van de Richtlijn, voor zover thans van belang, laten de lidstaten de burger van de Unie die voorzien is van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort, alsmede familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten en die voorzien zijn van een geldig paspoort, hun grondgebied binnenkomen.

Ingevolge het vierde lid stelt de betrokken lidstaat, wanneer de burger van de Unie of het familielid dat niet de nationaliteit van een lidstaat bezit, niet over de vereiste reisdocumenten of, in voorkomend geval, de nodige visa beschikt, deze persoon alvorens tot uitzetting over te gaan binnen redelijke grenzen in de gelegenheid de vereiste documenten te verkrijgen dan wel zich deze binnen een redelijke termijn te laten bezorgen, dan wel op andere wijze te laten vaststellen of te bewijzen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet.

Uit de nota van toelichting (Srb. 2006, 215, pp. 30-34) blijkt dat met de artikelen 8.7 tot en met 8.9 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), voor zover thans van belang, is beoogd uitvoering te geven aan de artikelen 3 en 5 van de Richtlijn.

Voor zover eiser in België op grond van de Richtlijn een verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie heeft, brengt dat niet met zich dat hij reeds daarom een recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van Nederland heeft. Eiser beschikte bij zijn staandehouding niet over een geldig paspoort. Bovendien is zijn Nederlandse echtgenote in België achtergebleven, zodat geen sprake is van een situatie waarin eiser werd begeleid door of zich voegde bij een familielid, als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Richtlijn. Aldus kon eiser aan artikel 8.8, eerste lid, van het Vb 2000 niet het recht ontleenen om Nederland in

te reizen en mocht verweerder het gunnen van een termijn, als bedoeld in het vierde lid van dat artikel, achterwege laten. De rechtbank verwijst in dit verband voorts naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 november 2006 (zaak nummer 200607678/1, JV 2007,15).

Voor zover eiser in dit verband bedoeld heeft te verwijzen naar een uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 9 januari 2007 (Jia, zaak nr. C-1/05, JV 2007/31), leidt deze verwijzing naar het oordeel van de rechtbank niet tot een ander oordeel, nu laatstgenoemde uitspraak ziet op een andere situatie dan de onderhavige.

2.4 Met betrekking tot eisers stelling dat artikel 13 van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (hierna: de Schengengrenscore) is geschonden, nu toegangsweigering alleen kan in een met reden omklede beslissing, faalt deze grief. Naar het oordeel van de rechtbank ziet het door eiser ingeroepen artikel 13 van de Schengengrenscore op de voorwaarden met betrekking tot het overschrijden van de buitengrenzen, hetgeen in de onderhavige zaak niet aan de orde is. Ter bevestiging van dit oordeel verwijst de rechtbank tevens naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van state van 12 juli 2007 (zaak nummer 200703946/1, LJN: BB1412).

2.5 De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten.

2.6 Verweerder heeft ter zitting verklaard dat eiser op 17 september 2007 is gehoord, waarbij een aanvraag om een laissez-passer ten behoeve van zijn terugkeer naar Turkije is ingevuld. Voorts heeft verweerder verklaard dat de mogelijkheden voor een claim bij de Belgische autoriteiten worden onderzocht.

2.7 Naar het oordeel van de rechtbank kan onder voornoemde omstandigheden niet worden gezegd dat (reël) zicht op uitzetting van eiser ontbreekt en dat daaraan door verweerder niet met voldoende voortvarendheid wordt gewerkt.

2.8 In hetgeen overigens is aangevoerd, vindt de rechtbank geen grond voor het oordeel dat de bewaring in redelijkheid niet (langer) gerechtvaardigd is.

2.9 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

2.10 De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

Reg.nr.: Awb-07/34678 VRONTN

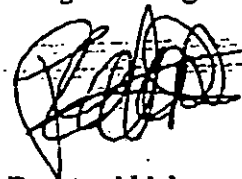
4

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. E.G. de Jong en in het openbaar uitgesproken op 26 september 2007 in tegenwoordigheid van mr. R.M. Teekens als griffier.

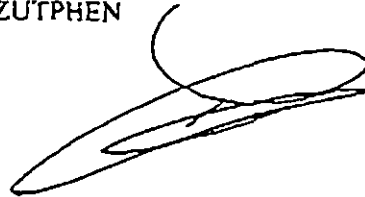

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 26 SEP. 2007

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

SCHOVERS*A d v o c a t e n*

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE
 per fax (070-3651380) en gewone post

Inzake: 20070681 HE / I / IND PV Den Haag

Uw referentie:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5298-C 28 SEP 2007	
ZAAKNR. 200706930	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. W.F. Schovers*
 Mr. J.J. Eizenga**
 Mw. mr. E.M.G. van Nuenen
 Mw. mr. A. Kurt-Cecoglu
 Mw. mr. M. Verger
 Mr. J. Elissen
 Office Manager:
 Mw. S. Kranen
 Secretariaat:
 Mw. J.M.A. Timp
 Mw. M.G.A. Machielsen
 Mw. C.L.M. Lensman
 Mw. A.C.J. de Zwart

* Specialist Douwrecht

** Specialist Vreemdelingenrecht

donderdag 27 september
 2007

Edelachtbare vrouwe, heer,

De heer geboren op , met de Turkse nationaliteit, verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende op mijn kantooradres, Markt 38 te Prinsenbeek, Postbus 25, 4840 AA Prinsenbeek, waarvan ondergetekende verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroepsschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

Dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage zitting houdende te Zutphen (verder: de rechtbank) (PRODUCTIE 1), gedateerd de 26^e september 2007 (AWBnummer 07/34678).

Dat het appelschrift berust op de navolgende grieven:

GRIEF 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank, dat het EU-recht waaronder de richtlijn 2004/38/EG niet met zich mee hoeft te brengen, dat appellant die gehuwd is met een Nederlandse die woont in België, niet in bewaring gesteld kan worden.

Toelichting:

Voor wat betreft de toelichting wordt gewezen op het beroepen van 5 september 2007 tegen de bewaring (het zogenaamde CIV-formulier) en de uitgebreide toelichting die ik daarin al heb gegeven. Gezien de geest die ademt uit de richtlijn 2004/38/EG, zoals

SCHOUERS

Advocaten

onder meer blijkt uit de pre-ambule, lijkt het mij niet aanvaardbaar dat er personen die voldoet andere definitie van artikel 2 lid 2 van de Richtlijn bij grensoverschrijding in bewaring wordt gesteld. Hierbij teken ik aan, dat de KMAR makkelijk had kunnen volstaan met lichter middel bij de aanhouding aan de grens, namelijk terugzending naar het Belgische gebied, zeker nu de officiële overdrachtsprocedure naar België, zoals ik aan de hand van de bij het beroepschrift van 5 september 2007, bijgesloten kamervragen door het Tweede Kamerlid de Wit over de langdurige vreemdelingenbewaring van personen die in het kader van grenscontroles worden aangehouden, heb aangegeven, vaak lang kunnen duren met als gevolg langdurige bewaringen. Ik teken er voorts bij aan, dat de Immigratiedienst al van het huwelijk en het feit dat de echtgenote en appellant in België woonden, op de hoogte was (zie brief IND van 2 februari 2007; productie 2).

GRIEF 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak niet tot een ander oordeel leidt. De overwegingen die het hof hanteert wijzen mijns inziens a fortiori op het uiterst terughoudend en prudent omgaan met bewaringen als de onderhavige. Subsidiair: gezien de uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak is de onderhavige situatie geen uitgemaakte zaak er zou een prejudiciële vraag gesteld moeten worden.

Toelichting:

De zaak gaat weliswaar niet over het circulatierecht, maar over het verblijfsrecht van een familielid van gemeenschapsonderdaan die gebruik heeft gemaakt van de vrijheid van verkeer. Het familielid had, evenals in de onderhavige zaak, nog geen legaal verblijf in een andere lidstaat. In het onderhavige geval gaat het om de vraag om een een minder verregaand verblijf, namelijk kort verblijf, een kort bezoekje aan de echtgenote die even in Nederland was. Bezie ik de overwegingen in de zaak dan lijkt mij dat m.m. aan appellant ook het korte verblijf zou moeten worden toegestaan. Mocht dit evenwel onvoldoende duidelijk blijken, dan lijkt mij de inhoud van de uitspraak zodanig, dat een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie gesteld zou moeten worden.

GRIEF 3

Ten onrechte wordt gesteld dat artikel 13 van de Verordening EG 562/2006 niet toepasselijk zou zijn. Aangezien appellant nog geen officieel verblijf in enige lidstaat had, moet deze grensovergang als overschrijden van de buitengrenzen gezien worden.

Toelichting

Deze grief lijkt me voor zich te spreken

SCHOVERS

A d v o c a t e n

GRIEF 4

Gezien de bescherming die appellant vanwege het EU-recht en de EU-richtlijn 2004/38/EG geniet, dient hem voor de dagen dat hij in bewaring heeft gezeten, een schadevergoeding betaald worden.

Toelichting

Deze grief vloeit voort uit de hier voorgaande grieven, en moge haar onderbouwing in de grieven en de toelichting daarop vinden.

Conclusie

Gezien bovengenoemde grieven verzoekt appellant U de bestreden uitspraak te vernietigen.

Voorts wordt verzocht de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen in de proceskosten.

In afwachting,

Met vriendelijke groet,

J.J. Eizenga